

השוחט פרק שני חולין

יב א מי פ"ה מ"ל
 שמייטה כל'ר טוט"ע ע'
 ייז' כ"ה מ"י סס ב"ל קמג
 עטן סג טוטע"ז ע'
 קרי סג פ"ל ע' :
 ייד' ג מי סס פ"ל סל"ד
 וו ווין סס פ מג סס
 טוטע"ז ייד' ר' לד ע' ע' :
 וו וכלה הילך פריך וו ד' ר' ע' :
 ר'פ'ו:
 ד מ"י פ"ה מלכות
 שמייטה לאלה לה נו טוטע"ז
 ייז' כ"ה כל'ר ע' ע' :
 מ"ז ה ז מ"י סס ב"ל
 קמג סס טוטע"ז ע'
 ייז' סג פ"ה סג ע' ווין
 פג'ג'ס צפענ'ן :
 זח' ח' סס פ"ל סל"ד
 קמג סס טוטע"ז ע'
 פ'ינ'ן כל'ר ע' :

שיטה מוקצת
 [+] ותנאי ר' אליעזר הדרה תפרק בבי אמר. נב' ע"ז י"ט כוכור דף ל"ב ע"ב: ק' ואמר ר' אין דקוני עורך אין
 האין תנא דקוני עורך אין
 דודקה ר' שליחון: ב' שיחית בהמה מטהריה
 מידי כבבאל אל לירם:
 [+] והי נמי פריך החם
 לילין מיניה ולפ' ר' בדי
 הלובגון: ז' וראש איזתא
 למפדען של כאשר היו:
 ז' וא"ת לאין ים בכאי
 דודלעין מלכלה וקנאי כוין
 באפאי: ק' הדכא בשמעון
 והו ר' דרייק מה שטן ספק
 דרומה:

ריבינו גרשום
פטרו מלכשת דינהיתו
לאו ז' ריא שחתותו:
מלכיתו השחת ציריך
ולסתם חביב לסתות, עכשוו
פיניצ'ן הוועש דהה
פטור נחורי או עוקרו.
מאי לא בעץ דא בעי
לעומת דלהי' קרא כלומר דא בעי
שהחותו ווועמי' לסטות:

תיזהני לה סכין לטרורה מידי נבלעה. כך פילכלו מילם לנו יוקי דהמם גזירות פליק מטלה לטוען (דב טב): גבי מלך ונימוחם משלפס דלון מליקוף מטחלת מידי נבלעה דלווקול שצחים מונאותם (ט) נזאתמה הילן לזרמי פירך דקחומר הקס נמי דמליקס מונחים: ברבו הא בלבינו גבו, בון

מְלֵי נָא צַעֲוָה. קָלִי שָׁאָלִי דָמוֹ רְחוֹי נְיִיכָן
 נְמֻרָל סְקוּלָרִין מְיִינִי הָדְכָמִינִי כְּבָגֶל חַכְמָנוֹ
 סְכָמָי וְהִי לְזִין שְׂמִיעָה נְעָזָן וְחַזְוָן לְקִין
 נְלָכָה. קָצָן עַוָּר מְדוֹס אַקְלָוִין פְּלִקְקִין הָלְקִין:

אוֹנוֹ דָהֶה בַיְרָא אֲמָא בַיְמָמִים קָוָיָעָה
ז"ש מלך בסכין מטמא בגדרים אביה הוליה שורה ומפרקת להתרווה נהיו נמי דכי תבר ליה שורה ומרקפת הוליה לה טרפה התהני לה סכין לטרחה מידי בבליה והוא אמר כי האי תנא ר' דתניא ר' א' הקפר ברבי אומר מה ת"ל אך כאשר אל את האצבי וגנו וכי מה למדנו מצבי ואיל מעתה הרוי זה בא ללמד ונמצא למד מקיש נבוי ואיל לפסלי המוקדשין מה פסלי השם והוקדשין בשחותה אף צבי ואיל בשחותה עלי השות ועל הקנה ועל רוב אחד בעופ וועל עופ אין לו שחיטה מדברי תורה אלא מדברי סופרים מאן תנא דפליג עליה דרבי אלעוז הרקפר רבי ה"א דתניא רבי אומר ז' וחחת באשר צויריך ימלמד שנמצוה משה על השות ועל הקנה ועל רוב אחד בעופ ועל עופ וושט או ווושט או קנה רב ארא בר אהבה אמר א' או ווושט ולא קנה ר' ג' אמר א' או ווושט או קנה אמר קתני אחד כל רדו רב ארא בר אהבה אמר ווושט ולא קנה מאן אחד מוייחד (סמן) שחחת החצאי גורנת פגימה דחמתה העוף) שחחת את הוושט פסולה שחחת את הוושט ונמצאת גורנת שטומה ואני זודע אם קודם שחיתה שטומה אם לאחר שחיתה נשטמה זה היה מעשה ואמרו יכל ספק בשחיטה פסולה ואילו שחיתה גורנת לא קתני משום גורנת עכידא לאישתמווי ת"ש ז' שחחת י' שני חצאי סימני בעופ פסולה ואין צריך לומר שבבבמה ר' יהורה אמר בעופ עד שישוחט את הוושט ואת הורין משום דושט סמור לרוריין ת"ש ז' שחחת חצאי גורנת ושחה כדי שחחתה אחריה נגמרה גורנת לא בבבמה בעופ ומאי גמורה לשחיטה כולה ת"ש יהורי שהיה חצאי קנה פנים והוסיף עליו כל שחוואו וגמרו שחיתתו כשרה מאן לא בעופ מאן גמורה לךנה לשחיטה כשרה מאן לא בעופ ממרו לוושט ת"ש ז' כיצד מולקין חמתה העופ חורק שדרה ומפרקת بلا רוב בשער עד שמניגו לוושט או לךנה הגיע לוושט או לךנה חותך סימן אחד ורוב בשער עמו ובעליה שנים או רוב שנים בקדammerת לדמא שאני החם דאיقا שדרה

סלקה לדעתן ומגלו צהרי כל שאות שאלתם להרו' לפוג'ת' קמ'יימ'ה
על דה' לרוג'ה' ווגמלו נו' נו'וט נ'ה'ר מכה'ן: בנו' רוז צאה'ה.
טה' קודס מהילת לט'ימ'ין ומוי' מיל' מלך: גענ'ה. דענ'י בדלא'ה דה'למן
לא'. נערן'ה מיט'ה: דק'ה'לט'. גמ'יק': דלא'ה. מל'קה שמי'ה ד'יכ'ל
ז'א'ה'
קנ'ה' קד'ה'ל'ין סט'ס (נק'ן נ' נ'): ספק קל'ג'ן ספק עונ'ה' ז'ימ'ל' לא'ל'ן:
ס'כ'ל'

וְכַלְמָה כִּי־זֶה סְגֻב לֵיב וְכֹה פְּגַעַן לֵיב פְּגַע וְכֹה בְּלֹמֶר אֲנוֹ עַסְקָלָנוּ: בָּן צְמָח וְכֹה

תורה או רשות השם

א. אך פאש איכר את החבבי ואית קאיל הור אטקלנו דיבערן ווועגן חזרו איכלנ'ו
ברים יכ ככ
ב. כי ריחק מפרק מוקטן אשר יבדר זי אליעזר ולשומן שם ווועגן
וואטן זי לא אשר צוירך ווועגן איכלט בשעריך בכל
אות נשא
ברים יכ אכ

(ה) ר"ש י"ד ס מה למדנו
 (ו) כי ה"ל (כמוכן)
 (ז) תומ' ד"ה מילוי וכו'
 מעסיקת כמו פגשכם:

השוחט פרק שני חולין

רביינו גרשום

ונשות המכ כי הומתת מת כחטט נרכז
ארון חסן כבוקח כובע אברון אמרין
אבל במקום אחר אמרין מוזיאן כל סכנת
מחזיה כובע אמרין אמרין מושך מלחים
פפא תרי רובי בחודש מנא
יליאם וויליאם וויליאם וויליאם וויליאם
אבל במקום אחר אמרין מלחים מלחים
מחזיה על מחזיה אמרין מלחים מלחים
אי אמרין מלחיזע על מלחיזע
רבוב אמרין פטרוף היל היל היל היל
ששהה בזבוב ששהה דאי ששהה דאי
ארון דאיו השב
כרוב לא יטרופ באתחה
שוויה ששהה בחזיז
סימן דאמירון שעידין לא בפלה
מושווה הלהלה החטה
אבל אמרין מלחיזע
רבוב הלהלה ששהה היא
מי סברת בכמה וחזי
גרותה כובע לא לא
ממה פשך כלומר שכלה
היא טנעה היא ובוינה תוא
אמרין לולר אמרין עניין
שאהר זינר זינר זינר זינר זינר
מזרק אחד שחרתו על ידו.
מייק נגן גמר כל מוריין
נזרק ציון קומפלט זמירות זומרים
לו מירוק:

8

זיל הכא איבא רובה. וְ
הגמליה רחמניה למשכה
עטסווין וויל למתלו קלבד זכל
מפלוי נעלן דיט כהן ציעור סכ

שחיטה אהרת וגמרה שחיתה כשרה
אי אמרת מהיצה על מחלוקת כרוב איטרפה
לה מי סברת בבכמה לא בעופ ממה נפשך
או מהוצאה על מהוצאה ברוב הא עביר ליה
ויבוא אי מהוצאה על מהוצאה אין כרוב לא
עבד ולא כלום ת"ש ^ה הרי שהיה חצי קנה
פנום והוסיף עליו כל שהוא וגמור שחיתתו
נשירה ואי אמרת מהוצאה על מהוצאה כרוב
שרפה הוויא אמר רבא ^ו שאני לעניין טרפה
כבעין רוב הנראה לעינים אל אבוי ולא כל
רבנן היא ומה טרפה דבמשהו מיטרפה היכא
רביעין רובא בעין רוב הנראה לעינים
שחיטה דעד דאייכא רובא לא מיתחישרא לא
דכולי ^ז ש דבריעין רוב הנראה לעינים אלא דכולי
עלמא מהוצאה אין כרוב וכי איתמר
ורוב כהנא לעין פסח אמרת ^ט הרי שהיו
ישראל מהוצאה טהורין ומהוצאה טמאים רב
אמר מהוצאה על מהוצאה אין כרוב והחטם מ"ט
ורוב דרכתיב איש איש כי יהוה טמא לנפש
^ט איש נדחה ואין ציבור נדחין: רוב אחד
בעופ: תנייא חרוד זימנא רובו של אחד
בכמונו (הכש פשה סימן) אמר רב הושעיא
זההא בחולין יודהא בקדושים וצריכא דאי
אשומיעין חולין ההם הוא דסגי ליה ברובא
אםושום דלאו לדם הוא צrisk אבל קדשים

לבדם הוא צרך אימא לא תסני ליה ברובא על קדשים מושם לדלם הוא צרך אבל חולין דלעינה קמ"ל הי בחולין והי בקדשים אמר רב בר ינאי מיבער ליה אלא מאי סיפא בקדשים שהי קידשין מיבער ליה הא לך"ק אידי דסליק מבהמה תנא וא"כ בקדשים המולך מכבריו על עוף קאי אי ס"ד בקדשים המולך ליליתני רוב שנים כיון דaicא חמתה דסני לירא העוף דבעי שני סימנים אלא מאי סיפא בקדשים המולך עולות העוף דבעי שני סימנים מאי רוב אחד יפה ר' פפא אמר רישא בחולין מהכא דקרני את הורידין ופליגו רבנן עליה אי אמרת בשלם בקדשים אמר פלייגו רבנן עליה ^ז והוא עצמוני שטיפא בקדשים מהכא דקרני ^ט השוחט שני אלא אי אמרת בחולין אפילו לכתלה נמי ומי סיפא בקדשים ^ט דאמר רשב"ל מאחר שי' למזה שנינו רוב אחד בעוף ורוב שנים בהמה קדרזו ומירק אחד שחייב על ידו יי' ושנינו רוב אחד בעוף ורוב שנים בהמה אמרת

הוועך צו כדי לככט שקייטה ומנייה וממאר נקנְלָה: ומירק, נצצ'ילס. ומפני שקייטו בס דעריך למלך יולן גַּל מילך ייְהוּדָה מוסך וכוכי' לרישׁוֹ חולין קות' קמעין מינ' ותנוֹן קיפֶּה מסות' ס עזוד' גולדס חלק צלע' צ'ג' ומינ' כל עזוד' יס' יס'

וְגַמְרָה. קְמָ"ד צְנַחֲמָה
עַזָּה: וְאֵי (ה) מַחְסָה לְרוֹד.
כְּפִגְמִים בְּעַלְמָה וְעַלְמָרֶפֶת
וּפְקוּדָת שְׁגַרְגַּלְתָּם צְרוֹדָה

לילדם הוא צרך אמ' קידושים משום דילדם ה' קמ' ל' הי בחולין ספיפא בקדושים ממשי בקידושין ליה אלא מא מיבכע ליה לא' ק' איי' מיבכע ליה עופ' ק' אי' מא' מברך על עופ' ק' אי' מא' אמר רישא בחולין מהכא העופ' דכע' שני ספינני' עולת העופ' דכע' שני' ליתני רוב שנים כיוון' ליה רב פפא אמר רישא את הורידין ופלני' רבעני' פלני' ספיפא בקדושים מהכא לא' משום דתני' רב החובחו שלא יהא אל' לא' אי' אמרת בחולין ספיפא בקדושים דאמ' למה שנינו רוב אחד נ' התמיד קרצנו ומירק א' שנינו רוב אחד בעופ' ר' ספיפא בקדושים מהכא

שאתייה הלאה. כיינו צייר ססלי
דבעין רואן צניש ומלה גמלס נטה
נדקה במאן מהלך לה חטינה וסווין
בפוקום הרגנרטן מהלך צ'ם חיינו כ

לרכום וסמי' סמן נו' ייס' סקיטרא
עועשו קדושים טהורין מיעגני ליא':
ג' מה' רוז' אהוד רוז' כל אהוד
זהה ווילם גרטסן אלג'נו' נו' פסיקת
ו. ומונע מילת' למיינטונג צמארויז'ו
לי' מסמע רוז' כל אהוד בעוע' כבב'ס
כלה' לדקיג' נאל' בוגן פולטה' קו' רוז'ז
וילו' וויליכ' לדע' מלטי' קו' רוז' כל
וז' ככלו': אפאי. מא'ס' פלייג'
לי' פלייג' רוז'ן עלייה': או'ו' עט'מו'.
עוממא' וויליכ' בל' סקיטרא קדושים
ס' טיל' נויליכ': טופא. לר'וונס'ס
בכמ'ו'ס' וויליכ'ן זקמן מזב'הו' כמי'צ'
ה' לח' נומ'ו'ל' מז'ה' מז'ה' מז'ה' מז'ה'
טומ'ט' יי'ז'י' קה'ר' נו' נט'ס' מד'ל'ו
יע' צו'ז'ו'ס' וויליכ'ז'ו' וויליכ'ז'ו'
ו' ז'ז'ז' ז'ז'ז' ז'ז'ז' ז'ז'ז' ז'ז'ז'
כאנ'ג' גרטסן א'. סה' דרי'ל' נבד'ל'
ג' ז'ז'ז' ז'ז'ז' ז'ז'ז' ז'ז'ז' ז'ז'ז'
קדו' (ז' נז'): ג'ז' ז'ז'ז' ז'ז'ז' ז'ז'ז'
ס' ז'ז'ז' ז'ז'ז' ז'ז'ז' ז'ז'ז' ז'ז'ז'

(ג) נעלין כת. (ג) ספקחים
 טען, (ג) ספקחים טען: ס. ג.
 (ד) נקנמן נקנמן: (ד) נקנמן
 (ה) יומי מני: (ה) יומי מני
 (ו) נקל נקל: (ו) נקל מני:
 (ז) סס מל. (ז) סס מל:
 (ח) צמ"ה צמ"ה: (ח) צמ"ה
 (ט) צו, צו, צו זיקריה
 (י) עוזי ותומ' פסקחים טום: ס.
 (ד"ב) תוריון, (ד"ב) תוריון
 טום פ"ק דל"כ:

תורה או רשותם

הגהות הב"ח
(ג) ר"ש"י ד"ס ולי ממלכת
על מהצה כלו:

**הגהות מהר"ב
רנשברוג**

מָוֹפַה ר' שׁוּי
ר' בון הנאה לענין.
וב ימל מוא (הפטסידם)
קל. ואחד שדרשנינו
רו'בו של אוד מהדור.
מומיין דמשען ר' בון
כטעל, אלא צוין גנדא
ר' גולד צוין כ' (וילא)
לב. ומיריך אחר
שדרתאותנו. וגורן כהן
שלטינה, נפי צולן גנאל
קדס בדב' גוליאן גאנן
גולד גוליאן גאנן נקען
(וואן גאנן) על דיר. בצעטל
כמו ('ב' ג'. ג). קוץ' מלה
על די מען, יה מי ען
די פען מלוי ומיין גל,
וירכאנט סט' בקערן מלה
(המיסס ג') על זיו מאוחר
פלני לה טומסן (וואן).

שיטה מקובצת
[ג] וכחיב איש איש כי
יהיה טמא לנפש איש
ידחה לשני: [ד] מכדי עזעך
קאי ובו: [ה] שחתה לעצך
קדושים מלוק: [ו] ברכות
שנים של לאה הינה לגדמו
ולמוך את החשתה כולה:
[ז] ומיין בון החזר את
החתה הס"ד:
: